

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 100*)

din 26 septembrie 1996

Ioan Deleanu — președinte
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Tribunalul Municipiului București — Secția a III-a civilă, prin Încheierea din 2 noiembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 2.673/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale, invocată de reclamantul Dincă Marcel.

În susținerea excepției se arată că dispozițiile art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994 contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, prin aceea că determină o discriminare între agenții economici mici și mijlocii — care sunt obligați, în lipsa mijloacelor bănești, să suporte taxe exorbitante, închiriind spații aflate în locuri publice — și agenții economici puternici, care ocupă cu chirie spații cu aceeași destinație, situate însă în clădiri. Potrivit calculului înfățișat, cei din prima categorie plătesc lunar, pentru 10 m², aproape 250.000 lei, în timp ce chiria lunară pentru aceeași suprafață situată într-o clădire este de numai 2.000 lei.

Întrucât Încheierea de sesizare din 2 noiembrie 1995 nu cuprindea opinia instanței, Curtea, în conformitate cu art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, a solicitat completarea acesteia. Tribunalul Municipiului București — Secția a III-a civilă a transmis, la data de 31 mai 1996, opinia sa asupra excepției de neconstituționalitate, constatând că „legea atacată este în vigoare, ea nefiind expres sau tacit abrogată și că, în atare situație, nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. 150 alin. (1) din Constituție“.

În baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, susține că dispozițiile art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994 sunt constituționale, dat fiind că se referă la relațiile financiare reglementate prin art. 138 alin. (2) din Constituție, text potrivit căruia „impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și condițiile legii“.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate invocate în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, în cauză fiind vorba de o lege ulterioară adoptării Constituției.

Art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994 prevede că persoanele fizice și juridice care, pentru vânzarea de produse ori prestări de servicii, ocupă temporar sau permanent locuri publice, altele decât cele prevăzute la art. 27 (locuri publice de desfășurare din municipii, orașe și comune: piețe, târguri, oboare etc.), precum și suprafețe în fața magazinelor sau atelierelor de prestări de servicii, după caz, datorează taxe între 800 și 1.200 lei/m²/zi.

Potrivit alin. 2 al aceluiași articol, taxele astfel prevăzute se stabilesc de consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București, după caz, în cadrul limitelor menționate.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 24 din 11 august 1995 pentru modificarea și completarea reglementărilor privind impozitul pe venitul agricol și impozitele și taxele locale, art. 30 din Legea nr. 27/1994 a fost completat cu două alineate care reglementează situațiile în care taxele, între 800 și 1.200 lei/m²/zi, se reduc.

S-a susținut de către autorul excepției de neconstituționalitate că art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994 este neconstituțional, întrucât contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Pe fond, Curtea constată că, față de art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994 nu introduce o discriminare. Este în afara oricărei îndoieli că cele două categorii de agenți economici, la care face referire reclamantul, se află în situații complet diferite sub aspect juridic, ceea ce exclude, bineînțeles, aplicarea aceluiași reglementări. Astfel, în timp ce unii dintre ei ocupă suprafețe comerciale în temeiul contractelor de închiriere, ceilalți, care intră sub incidența dispozițiilor art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994, ocupă, temporar sau permanent, locuri publice, urmând să plătească, pentru acestea, taxele stabilite potrivit legii susmenționate, iar nu chirie.

În consecință, nu se poate susține că se încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, atât timp cât prevederile art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994 se aplică, în mod egal, tuturor agenților economici ce intră sub incidența sa. În acest sens, în practica instanței de justiție constituțională s-a decis, în mod constant, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

*) Definitivă prin nerecurare.

Or, este evident că, în speță, ne aflăm în fața unor situații diferite, care exclud aplicarea aceluiași tratament din punct de vedere financiar și juridic.

Formulând excepția de neconstituționalitate, reclamantul se plânge și de cuantumul taxelor stabilite prin textul atacat, cuantumul care, în opinia sa, este exorbitant și, de aceea, aproape imposibil de suportat de către agenții economici. Această taxă, considerată excesivă, apare ca un argument în sprijinul excepției de neconstituționalitate.

Cu privire la acest aspect, Curtea constată că nu se poate pronunța asupra cuantumului taxelor stabilite prin Legea nr. 27/1994, nefiind vorba de o chestiune de constituționalitate, cu care de altfel nici nu a fost nemijlocit sesizată. În sfârșit, chiar dacă ar considera că taxele la care se referă reclamantul sunt cu adevărat excesive, Curtea nu ar putea, fără a se transforma în legislator pozitiv, să le modifice, înlocuind taxele respective din lege cu o reglementare proprie.

Față de cele arătate, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca vădit nefondată.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 27/1994, invocată de Dincă Marcel în Dosarul nr. 2.673/1995 al Tribunalului Municipiului București — Secția a III-a civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 septembrie 1996.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Deleanu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

NORME METODOLOGICE

privind procedura transformării de către societățile bancare a drepturilor de creanță în aport de capital la societățile comerciale cu capital majoritar de stat aflate în regim de supraveghere economico-financiară, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 13/1995 privind unele măsuri de accelerare a procesului de restructurare a regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital majoritar de stat, de întărire a disciplinei financiare și de îmbunătățire a decontărilor în economie, aprobată și modificată prin Legea nr. 119/1995

Având în vedere prevederile art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1995 privind unele măsuri de accelerare a procesului de restructurare a regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital majoritar de stat, de întărire a disciplinei financiare și de îmbunătățire a decontărilor în economie, aprobată și modificată prin Legea nr. 119/1995,

în temeiul art. 15 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară,

Banca Națională a României emite următoarele norme metodologice:

1. Societățile bancare pot efectua transformarea drepturilor de creanță în aport de capital la societățile comerciale aflate în regim de supraveghere economico-financiară, la solicitarea agenților economici respectivi, pe baza unei convenții încheiate de părțile implicate, care să prevadă, explicit, valoarea totală a participației societății bancare, defalcată pe cele două surse, respectiv creanțe ale societății bancare provenind din dobânzi restante la plată și/sau creanțe din credite nerambursate la scadență.

2. Transformarea drepturilor de creanță în aport de capital la societățile comerciale aflate în regim de supraveghere economico-financiară poate fi efectuată de către o societate bancară numai pe baza unei hotărâri a consiliului de administrație sau, după caz, a adunării generale a acționarilor, cu luarea în considerare a implicațiilor pe care această operațiune le-ar putea avea asupra situației patrimoniale a societății bancare și a indicatorilor de prudență bancară prevăzuți de normele în vigoare emise de Banca Națională a României.

Totodată, se vor avea în vedere următoarele:

a) nivelul total al participației să nu depășească 20% din capitalul social al societății comerciale, în conformitate cu art. 28 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară;

b) societatea bancară să nu se afle în reorganizare judiciară potrivit Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare.

3. Înregistrarea în contabilitatea societăților bancare a operațiunilor privind transformarea drepturilor de creanță, provenite din dobânzi restante la plată și/sau credite nerambursate la scadență, în aport de capital la societățile comerciale în cauză, se efectuează astfel:

a) transformarea dobânzilor restante la plată în aport de capital, prin debitarea contului „Titluri de participare“ analitic pe fiecare agent economic și creditarea contului „Dobânzi de încasat restante“:

„Titluri de participare“ = „Dobânzi de încasat restante“;

b) transformarea creditelor nerambursate la scadență în aport de capital, prin debitarea contului „Titluri de participare“ analitic pe fiecare agent economic și creditarea contului „Credite restante“:

„Titluri de participare“ = „Credite restante“.

4. Prezentele norme metodologice intră în vigoare începând cu data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 20 ianuarie 1997.

Nr. 1.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 61/1991*)

pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Art. 1. — Pentru asigurarea climatului de ordine și liniște publică necesar desfășurării normale a activității economice și social-culturale și promovarea unor relații civilizate în viața cotidiană, cetățenii sunt obligați să aibă un comportament civic, moral și responsabil, în spiritul legilor țării și al normelor de conviețuire socială.

Art. 2. — Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

1) săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi, obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice;

2) constituirea unui grup format din trei sau mai multe persoane, în scopul de a săvârși acțiuni ilicite, contrare ordinii și liniștii publice și normelor de conviețuire socială, precum și actele de încurajare sau sprijinire, sub orice formă, a unor astfel de grupuri de persoane, care incită la dezordine socială;

3) apelarea, în mod repetat, la mila publicului, de către o persoană aptă de muncă, precum și determinarea unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

4) aruncarea asupra unei persoane, construcții sau asupra unui mijloc de transport cu obiecte de orice fel, cu substanțe inflamante, iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant, corosive sau care murdăresc, dacă nu s-au produs vătămări ale integrității corporale sau sănătății, ori pagube materiale;

5) organizarea, îngăduirea sau participarea la jocuri de noroc — altele decât cele autorizate potrivit legii — de natură să lezeze bunele moravuri;

6) atragerea de persoane, sub orice formă, săvârșită în localuri, parcuri, pe străzi sau în alte locuri publice în vederea practicării de raporturi sexuale cu acestea spre a obține foloase materiale, precum și îndemnul sau determinarea, în același scop, a unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

7) acceptarea sau tolerarea practicării faptelor prevăzute la pct. 6) în hoteluri, moteluri, campinguri, baruri, restaurante, cluburi, pensiuni, discoteci sau în anexele acestora de către patronii sau administratorii, ori conducătorii localurilor respective;

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 132 din 28 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 31 octombrie 1996, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 61 din 27 septembrie 1991 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 27 septembrie 1991 și a mai fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 55 din 19 august 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 29 august 1994 (aprobată prin Legea nr. 129 din 20 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 21 decembrie 1994).

8) portul, fără drept, al cuțitului, pumnalului, șişului, boxului, castetului ori al altor asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, împungere sau lovire, precum și folosirea armelor de tir cu aer comprimat, în locuri și împrejurări în care s-ar putea primejdi viața sau integritatea corporală a persoanelor;

9) alarmarea publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice, prin darea semnalelor de pericol sau, după caz, prin solicitarea intervenției la fața locului, fără motiv întemeiat;

10) întreruperea curentului electric sau stingerea, fără drept, a lămpilor ce servesc la iluminatul public pe străzi, în parcuri, săli de spectacol sau în alte locuri publice;

11) pătrunderea, cu încălcarea normelor legale de acces, în sediile autorităților publice centrale și locale, instituțiilor publice, instituțiilor de învățământ și spațiilor aparținând acestora, indiferent de destinația lor, regiilor autonome, societăților comerciale, partidelor sau altor formațiuni politice, organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, ambasadelor și reprezentanțelor altor state, ori ale organizațiilor internaționale de pe teritoriul României, precum și ocuparea fără drept a terenurilor aparținând ambasadelor și reprezentanțelor sau a terenurilor situate în perimetrul acestora, ori refuzul de a le părăsi la cererea organelor de ordine;

12) scrierea sau desenarea, fără drept, pe pereții clădirilor, pe garduri sau pe obiecte de folosință comună aflate în locuri publice, deteriorarea prin orice mijloc a acestora, precum și dezlipirea sau distrugerea, fără drept, a reclamelor, anunțurilor și afișelor legal expuse în locuri anume destinate;

13) nerespectarea măsurilor de ordine sau a regulilor stabilite pentru buna desfășurare a manifestărilor cultural-sportive;

14) deteriorarea, ridicarea sau mutarea, fără drept, a semnelor sau indicatoarelor de orientare turistică și rutieră ori a celor care semnalează existența unui pericol pentru viața persoanelor;

15) lăsarea în libertate ori fără supraveghere a animalelor care pot prezenta pericol pentru persoane sau bunuri;

16) refuzul consumatorului de a părăsi un local public în care se consumă băuturi alcoolice, după ora de închidere sau la cererea îndreptățită a unui salariat al localului;

17) servirea consumatorilor cu băuturi alcoolice, în localuri publice și în afara acestora, în zilele și orele când, potrivit dispozițiilor legale, localurile sunt închise sau este interzisă desfacerea băuturilor alcoolice;

18) servirea cu băuturi alcoolice, în localurile publice, a consumatorilor aflați în vădită stare de ebrietate, precum și a minorilor;

19) consumul de băuturi alcoolice pe străzi, în parcuri, săli de spectacole, stadioane sau în alte locuri publice;

20) provocarea ori participarea efectivă la scandal, în locuri sau localuri publice;

21) refuzul responsabililor sau patronilor localurilor publice de a acorda sprijin organelor de poliție în restabilirea ordinii publice tulburate sau luării măsurilor împotriva persoanelor care au încălcat legea, în unitățile pe care le conduc;

22) tulburarea, fără drept, a liniștii locuitorilor prin producerea de zgomote cu orice aparat sau obiect ori prin strigăte sau larmă;

23) alungarea din locuința comună a soțului sau soției, a copiilor, precum și a oricărei alte persoane aflate în întreținere;

24) nerespectarea măsurilor de ordine luate de organele competente în caz de calamități naturale sau alte pericole publice;

25) refuzul unei persoane de a da relații pentru stabilirea identității sale, de a se legitima cu actul de identitate sau de a se prezenta la sediul poliției, la cererea ori la invitația justificată a organelor de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

26) împiedicarea sub orice formă a organului de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice;

27) îndemnul sub orice formă al minorilor la săvârșirea de contravenții;

28) neluarea de către părinți sau de către persoanele cărora li s-a încredințat spre creștere și educare un minor în vârstă de până la 16 ani sau care au în îngrijire un alienat ori debil mintal a măsurilor necesare pentru a-l împiedica de la fapte de vagabondaj, cerșetorie sau prostituție;

29) lăsarea fără supraveghere a unui bolnav mintal periculos, de către persoanele care au îndatorirea de a-l îngriji sau păzi, precum și neanunțarea organelor sanitare sau ale poliției în caz de scăpare de sub pază sau supraveghere.

Art. 3. — Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 40.000 lei la 200.000 lei, cele de la pct. 3), 4), 9), 12), 15), 16), 18), 19), 25), 28) și 29);

b) cu închisoare contravențională de la 15 zile la 3 luni sau cu amendă de la 80.000 lei la 400.000 lei, cele de la pct. 1), 10), 14), 17), 20), 22), 23) și 26);

c) cu închisoare contravențională de la o lună la 6 luni sau cu amendă de la 200.000 lei la 1.000.000 lei, cele de la pct. 2), 5), 6), 7), 8), 11), 13), 21), 24) și 27).

În cazul repetării contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 7), 18) și 21), se va dispune și suspendarea activității localului public pe o perioadă între 10 și 30 de zile.

În cazul contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 27), 28), și 29), sesizarea se poate face și de către organele de ocrotire socială.

Art. 4. — Sancțiunea închisorii contravenționale poate fi aplicată minorilor numai dacă au împlinit vârsta de 16 ani; în acest caz, limitele sancțiunii prevăzute în prezenta lege se reduc la jumătate.

În cazul minorilor care nu au împlinit vârsta de 16 ani se aplică prevederile Legii privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

Art. 5. — Dacă o persoană a săvârșit mai multe contravenții, constatate prin același proces-verbal, în cazul în care pentru toate faptele sau numai pentru unele dintre ele

s-a stabilit sancțiunea închisorii contravenționale, se va aplica o singură sancțiune, care nu va putea depăși 6 luni, iar dacă contravenientul este un minor care a împlinit 16 ani, sancțiunea aplicată nu va depăși 3 luni.

Art. 6. — Sunt supuse confiscării lucrurile care au servit la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 4, 5 și 8, dacă sunt ale contravenientului, precum și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravențiilor, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate.

În cazul contravenției prevăzute la art. 2 pct. 23 este necesară plângerea părții vătămate. Retragerea plângerii ori împăcarea părților înlătură răspunderea făptuitorului. Organele constatatoare sunt abilitate să restabilească situația anterioară.

Art. 7. — Contravențiile se constată de primar sau de ofițerii ori subofițerii de poliție. În orașe, municipii și în sectoarele municipiului București, contravențiile se constată și de către împuterniciți ai prefectului sau ai primarului, după caz, anume desemnați prin decizie.

În cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii, agentul constatator, o dată cu constatarea, aplică și sancțiunea.

Art. 8. — Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor prin care s-a aplicat sancțiunea amenzii se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Art. 9. — Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se soluționează de judecătore.

Art. 10. — În cazul contravențiilor pentru care legea prevede și sancțiunea închisorii contravenționale, dacă agentul constatator apreciază că sancțiunea amenzii este îndestulătoare, aplică amenda, procedând potrivit dispozițiilor Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

În caz contrar, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția. Ministrul justiției poate dispune ca în municipiul București soluționarea unor asemenea cauze să se facă la anumite judecătore.

Dacă identitatea sau domiciliul făptuitorului nu pot fi stabilite și există temere de dispariție a acestuia, organul de poliție va conduce de îndată pe făptuitor înaintea instanței de judecată. În situația în care trimiterea nu se va putea face de îndată, organul de poliție, pe baza unui proces-verbal motivat, va putea reține contravenientul, pe care îl va înainta instanței de judecată în cel mult 24 de ore de la constatarea contravenției.

Judecarea cauzei va avea loc și în zilele nelucrătoare.

Art. 11. — În cazul proceselor-verbale de constatare a contravențiilor, întocmite de organele prefecturilor și ale primăriilor, față de care se apreciază că sancțiunea amenzii este neîndestulătoare, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată celui mai apropiat organ de poliție pentru ca acesta, dacă este cazul, să-l rețină pe făptuitor și să-l înainteze instanței de judecată.

Art. 12. — Președintele judecătoriei fixează termen de urgență, cu citarea contravenientului.

Agentul care a constatat contravenția sau organul din care acesta face parte nu se citează.

În situația în care contravenientul este reținut, cauza se judecă în ziua sesizării instanței, afară de cazul în care este necesară administrarea unor probe. În acest caz, judecarea se va face în cel mult 5 zile, contravenientul putând fi arestat preventiv pe baza mandatului emis de instanță.

Art. 13. — Completul de judecată este format dintr-un singur judecător.

În cazul în care contravenientul este reținut, este arestat sau este minor, participarea procurorului la judecată este obligatorie. Totodată, se va asigura acestora asistența juridică necesară, în condițiile legii. Instanța va dispune citarea părinților sau a reprezentantului legal al minorului.

Instanța se pronunță asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal și, după caz, aplică sancțiunea și ia măsura confiscării ori anulează procesul-verbal.

Art. 14. — Hotărârea instanței de judecată este executorie.

Contravenientul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare, dacă a fost prezent la dezbateri, sau de la comunicare, dacă a fost lipsă.

Procurorul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Cererea de reexaminare se soluționează în termen de 3 zile de aceeași instanță, în complet format din 2 judecători.

Președintele judecătoriei poate suspenda, până la soluționare, executarea sancțiunii aplicate.

Hotărârea dată în cererea de reexaminare este definitivă.

Art. 15. — Executarea hotărârii judecătorești, în ce privește închisoarea contravențională, se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

Sancțiunea închisorii contravenționale se execută în arestul poliției sau în locuri anume destinate ale penitenciarelor, stabilite de ministrul justiției.

În timpul executării închisorii contravenționale, cei sancționați sunt obligați să presteze activități de interes public, pentru care sunt apti. Regimul de executare a închisorii contravenționale se stabilește de lege.

Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Art. 16. — Contravenientul are obligația să achite amenda și să depună recipisa de achitare a acesteia la organul constatator, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii.

Dacă amenda nu a fost achitată în acest termen, organul din care face parte agentul constatator va sesiza instanța de judecată pe raza căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea transformării amenzii în închisoare contravențională.

Instanța fixează termen de urgență, cu citarea contravenientului, procedând la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

Pentru motive temeinice, în mod excepțional, instanța poate acorda un nou termen de plată de cel mult 30 de zile sau poate dispune eşalonarea plății într-un termen de cel mult 3 luni.

Dacă amenda nu a fost achitată până la expirarea termenului fixat, instanța va dispune transformarea acesteia în închisoare contravențională, ținând seama de partea din amendă rămasă neachitată.

Transformarea amenzii în închisoare contravențională se va face socotind o zi de închisoare pentru 10.000 lei, fără a putea depăși maximumul special al închisorii contravenționale prevăzute ca sancțiune alternativă la contravenția săvârșită.

Pentru contravențiile săvârșite de minorii care au împlinit 16 ani, maximumul închisorii contravenționale, rezultat prin transformarea amenzii, nu poate depăși 3 luni.

Instanța va înceta acțiunea de transformare a amenzii în închisoare contravențională în situația în care contravenientul achită amenda până la pronunțarea hotărârii.

Art. 17. — În cazul în care contravențiile prevăzute în prezenta lege sunt săvârșite de un militar, procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica, dacă procesul-ver-

bal este întemeiat, sancțiuni potrivit Regulamentului disciplinei militare.

În situația în care contravenientul este încorporat pentru îndeplinirea serviciului militar, înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești ori înainte de începerea executării sancțiunii închisorii contravenționale, procesul-verbal sau, după caz, hotărârea se trimite, de asemenea, comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica o sancțiune potrivit Regumanentului disciplinei militare.

Art. 18. — Dispozițiile prezentei legi se întregesc cu prevederile Legii privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția dispozițiilor privind plata a jumătate din minimumul amenzii.

Art. 19. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Decretul nr. 153 din 24 martie 1970 pentru stabilirea și sancționarea unor contravenții privind regulile de conviețuire socială, ordinea și liniștea publică, art. 6 din Decretul nr. 76 din 15 iulie 1975, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,00-15,00, iar vinerea, între orele 8,00-13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1997, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 643.93.90) și GEMINA PRES — S.R.L. (telefon 628.25.20), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	185.000	46.250	50.900	56.000	61.600
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	105.000	26.250	26.250	26.250	26.250
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	342.000	85.500	85.500	85.500	85.500
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	627.000	156.750	156.750	156.750	156.750
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	120.000	30.000	30.000	30.000	30.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	500.000	125.000	125.000	125.000	125.000
7.	Colecția Legislația României	72.000	18.000	19.800	21.780	24.000
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului	162.000	40.500	44.550	49.000	53.900
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	30.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	10.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	72.000	—	—	—	—

Foarte important!

Abonamentul anual vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028